

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-2EM4-II-4
Przedmiot:	Seminarium prelekcji i krytyki muzycznej
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej, II stopień [4 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Kusto Agata, dr
Forma zajęć:	seminarium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	4,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 60,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	średnio zaawansowany
Wstępne wymagania:	1. umiejętność definiowania ogólnych zjawisk kulturowych 2. podstawowa znajomość: historii muzyki powszechnej i estradowej, terminologii muzykologicznej, zagadnień z zakresu analizy dzieła muzycznego
Metody dydaktyczne:	- dyskusja dydaktyczna - ekspozycja - prelekcja - wykład konwersatoryjny
Zakres tematów:	1. Historia krytyki muzycznej w Polsce 2. Biogramy wybitnych krytyków i ich działalność 3. Współczesna krytyka muzyczna w Polsce w kontekście instytucji i przemian kultury muzycznej 4. Warsztat krytyka muzycznego. Typy wypowiedzi pisemnej. Koncepcja debaty krytycznej 5. Formy prelekcji i zapowiedzi słownej do koncertów i wydarzeń muzycznych 6. Socjologiczne i psychologiczne uwarunkowania audytorium wydarzeń muzycznych 7. Warsztat prelegenta. Przygotowywanie i konstruowanie samodzielnej wypowiedzi do wybranego wydarzenia muzycznego
Forma oceniania:	- dysertacja - esej - obecność na zajęciach - ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) - przegląd prac - śródsesemestralne pisemne testy kontrolne
Literatura:	1. K. Bula, <i>Jak mówić o muzyce. Vademecum komentatora muzycznego</i> , Warszawa 1991. 2. M. Niziurski, <i>Prelekcja muzyczna</i> , Kielce 1994. 3. S. Jarociński, <i>Antologia polskiej krytyki muzycznej XIX i XX wieku (do r. 1939)</i> , Kraków 1955. 4. B. Pociąg, <i>Idea, dźwięk, forma</i> , Kraków 1972. 5. J. Sławiński, <i>Dzieło, język, tradycja</i> , Warszawa 1974. 6. R. Ingarden, <i>O zagadnieniu percepcji dzieła muzycznego</i> , Warszawa 1960. 7. M. Dziadek, <i>Polska krytyka muzyczna w latach 1890-1914</i> , Katowice 2002.
Dodatkowe informacje:	strony internetowe konkursów, festiwali, zespołów wykonawczych, a także: <i>Raport o stanie muzyki polskiej</i> , Instytut Muzyki i Tańca, Warszawa 2011.
Modułowe efekty kształcenia:	01 zna psychologiczne uwarunkowania odbioru muzyki i zasadnicze postawy odbiorcze z punktu widzenia estetyki, socjologii i psychologii muzyki; 02 posiada wiedzę z zakresu stylów muzycznych, kontekstu historycznego muzyki i tradycji wykonawczych potrzebną do konstruowania samodzielnych wypowiedzi o charakterze publicznym 03 wykazuje się umiejętnością przygotowania i prezentacji prelekcji do określonych rodzajów imprez muzycznych; 04 potrafi informować, relacjonować, recenzować wydarzenia muzyczne w formie ustnej i pisemnej w kontekście różnorodnych mediów (radio, telewizja, internet); 05 świadomie posługuje się warsztatem krytyka muzycznego zarówno w odniesieniu do historycznych uwarunkowań profesji, jak i czynników technicznych (obiektywne kryteria oceny, poprawna konstrukcja wypowiedzi ustnej i tekstu pisanego);